

СВЯТА РУСЬ-УКРАЇНО, БЕРЕЖИ ВІРУ ПРАВОСЛАВНУ!

№ 01
(649)
січень
2026

ГОЛОС ПРАВОСЛАВ'Я

ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА

БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЄ

Явився Ти сьогодні Вселенній, і світло Твоє, Господи, ознаменувалося на нас, в розумінні оспівуємо Тебе: прийшов еси і явився еси – світло неприступне.
Кондак Богоявлення

19 січня Православна Церква відзначає дванадцять свято – Хрещення Господнє, або, іншими словами, Богоявлення. Воно є вінцем, що завершує цикл радісних Різдвяних свят. А саме богослужіння цього дня яскраво нам нагадує день самого Різдва Христового. Адже обидва ці свята – Різдво і Богоявлення – у перші століття відзначалися разом в один день, і цей історичний етап досі помітний у богослужбовому уставі. Наші українські колядки увібрали у свої тексти спомин про Водохреще і справедливо поставили його в один ряд із Різдом Христовим. Цим самим наш народ показав правильне розуміння цих святкувань. Уміле висвітлення у народній традиції глибоких православних істин свідчить про високу освіченість і духовність нашої нації, про істинне сприйняття християнської віри нашими предками. Справді ті, хто поклонявся зіркам, тепер поклоняються і оспівують Сонце правди – Христа Спасителя. Ті, хто ще понад тисячу років був у духовному мороці, побачили Світло через прийняття таїнства святого Хрещення, для них настав новий день життя. Можна сміливо сказати такі чудові богослужбові слова: «Воістину для людства Бог явився».

Про подію Хрещення Господнього оповідають євангелісти-синаптики: Матфей, Марк і Лука. Окрім опису самого процесу хрещення в Йордані, вони звертають нашу увагу на явлення Бога у Святій Трійці. Усі присутні в цей момент хрещення сповнилися великої благодаті, котра згодом після Воскресіння засіє у повній величі на всю Вселенну. Подібні одкровення Святої Трійці ми ще зустрічаємо на Фаворській горі в момент Преображення. Явлення Троїчного Бога було необхідним для того, щоб підкреслити важливу богословську істину: саме людина є земним служителем Предвічної Трійці. Святитель Григорій Палама говорить, що тварини не мають ні розуму, ні мови, а лише дух. Також і ангельський світ хоч і має розум, але відсутнє тіло, а людина обдарована всіма цими властивостями: духом, розумом і тілом. Через це стверджуємо, що людина створена за образом триіпостасного Божества. Це стало причиною втілення і пришестя у світ Бога.

Друга іпостась Святої Трійці – Син Божий, – прийшовши у світ і не вчинивши ніякого гріха, хіба потребував хрещення від людини? Ось таке запитання, мабуть, виникало в багатьох людей. Адже сам Предтеча здивувався появі Христа на Йордані й мовив до Ісуса: «Мені треба хреститися від Тебе, і чи Тобі приходиться до мене?» (Мф. 3: 14). Преподобний Іоан Дамаскин у своїй книзі «Точний виклад Православної віри», пояснюючи таїнство Хрещення, чітко охарактеризував причину прийняття хрещення Спасителем на Йордані: «Він же хрестився не тому, що Сам мав потребу в очищенні, а для того, щоб, засвоївши Собі своє очищення, “сокрушити у воді голови зміїв” (Пс. 113: 3), потопити гріх і поховати у воді всього старого Адама, освятити хрестителя, виконати Закон, відкрити таїнство Трійці, стати для нас образом і прикладом хрещення. І ми хрестимося досконалим хрещенням Господнім, тобто водою і духом».

Після виходу із води Христа євангеліст Матфей наводить нам слова: «Це є Син Мій улюблений, в Ньому Моє благовоління» (Мф. 3: 17). Це вказує нам, що Христос явився у світі завдяки предвічній раді Пресвятої Трійці, що відбулася ще до створення світу. Із другого боку, це дає нам чітко зрозуміти, що Христос не просто людина, а – улюблений Син Бога-Отця. Апостол Павло висвітлює Божество Сина, кажучи: «Цей, будучи сяйвом слави і образом іпостасі Його і тримаючи все образом сили Своєї, здійснивши Собою очищення гріхів наших, сів праворуч престолу величі на висоті» (Євр. 1: 3). Уважно проаналізувавши вищенаведену цитату, можна сказати: Христос є сяння слави Отця і єдиносущний Йому за божественною природою.

На Йордані явилася також і третя іпостась Святої Трійці – Святий Дух – у вигляді голубиному. Святий Дух з'явився багаторазово у різних формах, щоб показати Себе в матеріальному світі, бо Сам по собі Він є нетварним. Принагідно згадаємо про явлення Святого Духа у вигляді вітру, грому, вогняних язиків і голуба. В момент

хрещення Господнього образ Духа Святого нам нагадує древню подію потопу за часів праведного Ноя. Саме голуб сповістив Ною про завершення потопу і про початок нового життя. А під час хрещення Спасителя цей образ нагадує усім про нову радикальну зміну у світі, про появу нашого реального спасіння і визволення від гріховного іга. Як Ною голуб приніс радісну новину, так і нам він сповістив велику радість. Самого голуба ми часто вважаємо птахом миру, загоди і любові. Поява Духа Святого у вигляді голуба на Йордані свідчила Охрещуваного. Святитель Іоан Золотоустий зауважує: «Тому Дух Святий зійшов у вигляді голуба, щоб звернути увагу на Ісуса». Святий Дух може перебувати лише у місці святому, там, де немає гріха. Він живе в естві святих людей.

Завдяки хрещенню Христа відбувся переломний момент: Месія вийде із проповіддю до народу, буде зростати слава Його як Бога, а Предтеча відійде на друге місце як пророк. Іоан Хреститель готував народ до цього моменту і ніколи в подальшому не посягав

на місце Христа. Знову святитель Іоан Золотоустий ґрунтовно пояснює нам причину, чому Іоан Хреститель спочатку був більше відомим, ніж Христос: «Той (Іоан Хреститель) усе життя проводив у пустелі, був сином архієрея, носив надзвичайний одяг, закликав усіх до хрещення, був сином неплідної. Ісус же народився від незнаної отроковиці, виховувався в домі, перебував зі всіма і носив звичайний одяг».

Особливе місце у події Хрещення займає вода. Ця речовина у нашій свідомості постійно пов'язується зі словом «життя». Вона необхідна майже в усьому. У нашого народу є приказка: «Водиця – в усьому світі цариця», мається на увазі важливість води в існуванні живого на землі. Її кожного дня ми споживаємо, нею вмиваємося, використовуємо в різних цілях.

Під час потопу вода знищувала гріх із землі, а сьогодні через входження в неї Христа вона набула властивість рятувати тих, що потрапляють у гріхах, омивати їх, відновлювати пошкоджене і дати початок нового життя. Бесідуючи із Никодимом, Спаситель зауважив: «Істинно, істинно тобі кажу: якщо хто не народиться водою і Духом, не може увійти в Царство Боже» (Ін. 3: 5). Йордан став місцем нового очищення, просвітлення очей народу. Він здобув нове значення у світі.

У православних храмах у день Богоявлення звершується особливе богослужіння: чин великого освячення води. Завдяки цьому чину Церква нагадує вірним про саму ціль хрещення Христа, про оновлення світу. А вода, над якою було здійснене чинопослідування, отримує особливу Божу благодать: благословення Йордану, набуває особливих якостей, котрі допомагають людині на її земному шляху. Вона має силу відігнати усякого супротивника, заспокоїти у скорботі, піднести приниженого, серце зробити доброзичливим, принести мир у суспільство, відкрити нам істинний стан нашої душі. Велика агіасма – це дар Божий усім. Головне – щоб ми мали силу належно його сприйняти.

В усьому ми стараємося наслідувати Христа і приймаємо таїнство святого Хрещення для того, щоб увійти в Царство Небесної слави. Святитель Іоан Золотоустий стверджує: «Христос не просто закликає, а одягає нас найбільшою гідністю: робить нас не ангелами й архангелами, а улюбленими синами Божими. Так Він веде нас до Свого небесного надбання». Святитель Василій Великий дає відповідь оголошеним, чим є хрещення, кажучи: «Хрещення – викуплення полонених, прощення боргів, смерть гріха, нове буття душі, світлий одяг, недоторкана печать, колісниця на Небо, приготування Царства, дарування усиновлення». Сьогодні у нашому суспільстві багато охрещених, однак не всі знають призначення цього великого таїнства, тому слова святителів Церкви є актуальними й досі. Вони покликані пояснити істину тим, хто не знає, оживити пам'ять у тих, хто забув їх.

Богоявлення Господнє нехай нам дарує міцну віру в Спасителя нашого Ісуса Христа, силу в боротьбі із гріховними пристрастями, покаже нам правдивий духовний шлях до Бога і допоможе нам воістину зодягнутися у Христа. Серце віруючої людини нехай же постійно перебуває під благодатним покровом Божим, нехай проміння любові Христової яскраво пронизує і преображає весь світ, а Його благодать перебуває із вірними до кінця віків.

Проповідь

ЧИМ ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ ХРЕЩЕННЯ ІОАНОВЕ ВІД ХРИСТІАНСЬКОГО

**В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа!
Дорогі браття і сестри!**

Минуло 30 років після народження Христа Спасителя. Настав час вступити Йому на відкрите служіння. За планом домобудівництва Божого, належало підготувати людей до прийняття Христа. У Старому Завіті цю місію виконували пророки. Але їхні голоси замовкли за 400 років до Різдва Христового. Останній пророк Старого Завіту, Малахія, вказав на Предтечу Христа, якого пошле Господь перед лицем Христа, щоб приготувати Йому путь (Мал. 3: 1; Мф. 2: 10; Мк. 1: 2). Малахія називає Предтечу ангелом, тобто вісником.

І ось у рік хрещення Христового, незадовго до нього, на Йордані з'являється Іоан Предтеча. Він був сином первосвященника Захарії, назореєм від народження і жителем пустелі. Іоан Предтеча народився на шість місяців раніше від Христа і, як зоря перед сходом сонця, передував урочистій появі Христа. Тому Церква іменує Спасителя Сонцем правди, а свято Хрещення Господнього – Богоявленням. Син Божий Господь наш Ісус Христос явив Себе світові. 30 років Він жив у невідомості для людей. Оточення знало Його як сина теслі. А тепер, за свідченням Іоана Предтечі, голос Отця Небесного і сходження Святого Духа явили Його Сином Божим, довгожданим Спасителем світу.

Іоан Предтеча почав свою проповідь словами: «Покайтеся, наблизилось бо Царство Небесне!» (Мф. 3: 2), тобто Царство Христове. Слухати цю проповідь люди приходили з усіх кінців Юдеї та Самарії. Крім змісту проповіді, їх приваблювала особистість Іоана Предтечі, його суворий спосіб життя. Але все ж головною причиною потягу людей до Іоана була його проповідь.

Іоан говорив про настання Царства Месії, на пришестя Якого з нетерпінням чекали юдеї. Щоправда, юдеї сподівалися побачити в Месії, тобто у Христі, земного царя, який звільнить їх від чужинського володарювання, дасть їм владу над народами і засиле їх земними благами. До речі, євреї і донині чекають саме такого Месію. Царство Месії вони зводили до земного добробуту. Комунізм узяв ідею побудови раю на землі від юдейсько-розуміння Царства Месії. Родоначальники комунізму вийшли з цього народу.

Однак проповідь Іоана Предтечі не відповідала їхнім мріям. Царство Месії він назвав Небесним у тому розумінні, що хоча воно відкривається на землі, але буде аж ніяк не земним, а духовним, Небесним, тому що його Цар не земний, а Небесний. Жителі цього Царства повинні дивитися на себе, поки вони живуть на землі, як на пришельців і прочан, які мають постійне проживання на небесах. Правду цих слів усвідомлює всяка людина, коли її земне життя наближається до кінця. Багато хто з людей перед смертю говорить собі: «Для чого я витратив так багато сил і здоров'я на земні блага, які не сьогодні-завтра повинен покинути назавжди, а не турбувався про духовне, вічне?»

Іоан Предтеча вчив не так, як хотілось юдеям. Вони думали, що для того, аби мати право бути членом Царства Месії, досить бути нащадком Авраама. Іоан дав їм зрозуміти, що вони даремно так думають.

Так само помиляються баптисти, євангелісти та інші християни протестантського спрямування, які вважають, що увірувати в Ісуса Христа, свідомо хреститися, читати Біблію, робити деякі добрі справи – досить для того, щоб стати членом Царства Небесного, тобто спастись.

Царство Месії, або Царство Христове, Царство Боже, Царство Небесне, – це духовне царство. І не випадково Господь підкреслив, що воно міститься в душі людини. Мета пришестя Спасителя світу – внутрішньо переродити людину, з'єднати її з Богом, повністю очистити від гріха і таким чином зробити людину гідним членом Царства Небесного.

Іоан закликав до покаяння. Людина повинна спочатку усвідомити свою вину перед Богом і зненавидіти гріх. Усвідомлення своєї гріховності приводить до того, що людина шукає допомоги у безвиході і в цьому становищі звертається до Бога. Іоан вимагав від тих, хто до нього приходив, прийняття хрещення у воді на знак покаяння і віри у Грядущого після нього Ісуса Христа, Який буде хрестити Духом Святим.

Хрещення Іоанове – не рівносильне хрещенню християнському. Суттєва різниця між ними полягає у тому, що Іоанове хрещення не давало благодаті Святого Духа, а християнське хрещення дарує тому, кого хрестять, благодать Божу, що перероджує людину. Хрещення, якого вимагав Іоан, не зводило на тих, кого хрестили, цієї благодаті. Воно було наочним виявленням бажання людини очистити свою душу від гріховної скверни, як тіло очищається від бруду водою. Що ж стосується відпущення гріхів, то Іоанове хрещення саме собою цього не давало; воно було немовби завдатком до відпущення гріхів, що сповіщалося благодаттю Святого Духа у християнському таїнстві Хрещення.

Християнин виходить із купелі хрещення чистим від гріхів, отже, якби безпосередньо після хрещення спіткала його смерть, він, як такий, що не встиг іще осквернити гріхами душу, прямо пішов би у Рай. Через це в давнину деякі люди, які увірували у Христа, відкладали хрещення до смерті, що наближалася.

На жаль, ми не зберігаємо чистоти і невинності, з якою виходимо з купелі хрещення, а з плином часу глибше і глибше занурюємось у безодню гріховну. Але, за милістю Божою, якими тяжкими не були б наші гріхи, ми не позбавлені змоги очиститися від них і одержати прощення від Бога. Господь дарував нам можливість покаяння, яке називається другим хрещенням. У сльозах покаяння змиваються наші гріхи, як вони відмиваються у воді під час хрещення.

Заклик Іоана Предтечі до покаяння залишається життєво важливим і для кожного з нас. Покаяння і дотепер залишається єдиним засобом очищення від гріхів. Благодать Божа діє так само спасительно на грішника, який кається, як і таїнство Хрещення. Ми, браття і сестри, ніколи не повинні втрачати надію. Треба просити допомоги Божої, щоб Господь Своєю благодаттю пробуджував у наших серцях почуття покаяння і смирення.

Амінь!

Патріарх ФІЛАРЕТ

ПАТРІАРШЕ БОГОСЛУЖІННЯ У ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ СВЯТИТЕЛЯ І ЧУДОТВОРЦЯ МИКОЛАЯ

19 грудня Православна Церква вшановує пам'ять святого Миколая, архієпископа Мир Лікійських, чудотворця.

Напередодні свята, ввечері **18 грудня**, у Володимирському кафедральному патріаршому соборі було звершене всенічне бдіння.

Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет молився за богослужінням у вітварі.

З благословення Патріарха, за всенічним бдінням служили: архієпископ Переяславський і Білоцерківський Андрій, митрополит Переяславський і Вишневський Олександр – ієрарх Православної Церкви України, настоятель собору протоієрей Борис Табачек та духовенство.

Після поліелею на ранній, під час читання канону свята, Патріарх, духовенство і віряни вклонилися вклонилися на середині храму іконі святого Миколая Чудотворця та були помазані освяченим елеєм.

19 грудня 2025 року Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет звершив Божественну літургію у Володимирському кафедральному соборі м. Києва. Його Святості співслужили клірики патріаршого собору.

Після запричасного стиха проповідь про життя і труди святого Миколая виголосив настоятель собору протоієрей Борис Табачек.

Богослужіння завершилося молебнем з акафістом до святого і чудотворця Миколая перед іконою із часточкою мощей, яка зберігається у Володимирському соборі.

Усе життя святого Миколая – це нескінченні благодіяння і чудеса, подані стражденному людству. Свята Церква прославляє Миколая Чудотворця як мудрого правителя, вгамівника спраглих, швидкого помічника усім, хто опинився в біді та скорботах. Він рятував потопельників, визволяв полонених, відводив смертну кару від невинних, зціляв багатьох людей. Він швидко з'являється скрізь, де потрібна його допомога. І нині він приходить до тих, хто призиває його допомогти і заступити від бід. Чудес його не злічити. Усе життя Чудотворця було позначене любов'ю до ближнього. Навіть смерть не перервала його благодатних справ, чудеса святого Миколая звершуються повсякчас.

У ДВАДЦЯТЬ ВОСЬМУ НЕДІЛЮ ПІСЛЯ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ ОЧОЛИВ БОГОСЛУЖІННЯ

21 грудня 2025 року, у неділю 28-му після П'ятидесятниці, Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет звершив Божественну літургію у Володимирському кафедральному соборі у співслужінні кліриків храму. Напередодні ввечері в соборі було відслужено всенічне бдіння.

За богослужінням підносилися посилені молитви за Україну, щоб Господь Бог визволив нас від нашестя чужинців, зміцнив і захистив наших воїнів та подав українському народові справедливий мир і перемогу.

Після запричасного стиха проповідь на тему євангельського читання про зцілення десяти прокажених (Лк. 17: 12 – 19) виголосив протоієрей Іоан Київський.

Богослужіння завершилося молебнем до Пресвятої Богородиці перед її чудотворним образом «Несподівана радість», під час якого Патріарх Філарет виголосив молитву до Божої Матері.

Євангеліє на цей день розповідає нам про чудесне зцілення Господом Ісусом Христом десяти прокажених. Спаситель не відразу їх оздоровив. Випрошення хворих до священників означало повернення їх до Господа, джерела їхнього оздоровлення. Замість того, щоби повернутися до Бога, зцілені, окрім одного, прямують від Нього. Коли була біда, прокажені шукали Спасителя й просили про милість. Коли зцілилися – кожен став надто зайнятим власними справами, щоби «на-

даремно» витратити час. Лише один самарянин, тобто відступник від істинної віри з погляду юдеїв, оздоровившись, поспішив до Ісуса Христа, щоби скласти Йому подяку, голосно прославляючи Бога.

Усі десятеро, очевидно, мали необхідну віру, щоб оздоровитися, бо за словом Ісуса вони вирушили в дорогу, щоб показатися священникам, і, власне, в дорозі й оздоровилися. Якби вони не мали віри, то не вирушили б у путь. Маючи віру, дев'ятеро з них, однак, не мали іншої чесноти – вдячності. Господь обдаровує кожну людину, але ми звикаємо до Божих благословень та очікуємо їх як своїх власних прав.

Ми маємо навчитися виявляти вдячність і практикувати, щоб це стало невід'ємною частиною нашого життя. Раса вдячності не тільки обогороджує людину, а й прихляє серце ближнього. Хто є вдячним у малому, той отримає більше.

У ДВАДЦЯТЬ ДЕВ'ЯТУ НЕДІЛЮ ПІСЛЯ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ, СВЯТИХ ПРАОТЦІВ, ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ ОЧОЛИВ БОГОСЛУЖІННЯ

28 грудня 2025 року, в неділю 29-ту після П'ятидесятниці, святих праотців, Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет звершив Божественну літургію у Володимирському кафедральному соборі у співслужінні кліриків храму. Напередодні ввечері в соборі було відслужено всенічне бдіння.

За Божественною літургією протоієрей Михайл Трускавецький виголосив проповідь на тему євангельської притчі про запрошених на вечерю (Лк. 14: 16 – 24).

Богослужіння завершилося молебнем до Пресвятої Богородиці перед Її чудотворним образом

«Несподівана радість», під час якого Патріарх Філарет виголосив молитву про визволення України від нашествия чужинців, щоб Господь почув наші благання і подав Україні перемогу та мир.

Цього ж дня, за вечірнім богослужінням, Святійший Патріарх Філарет читав у Володимирському соборі акафіст Покрову Божої Матері.

Закінчується євангельське читання на цей день дуже страшними словами: «Багато покликаних, а мало обраних...». Господь, Який створив світ для того, щоб поділитися з ним вічною, божественною радістю, зустрічається у цьому світі з холодною

відмовою; Він закликає всіх, але бути обраним залежить від нас; Він усіх створив з любов'ю для радості та вічного життя, але ми повинні відповісти любов'ю на любов і увійти в ту радість, яку Господь пропонує нам. І картина, яка нам дається в Євангелії на цей день, така проста і так точно описує всі стани нашої душі, всі причини, через які нам на Бога немає часу, до вічності немає інтересу.

Мало обраних не тому, що Бог суворо обирає, не тому, що Він мало кого знаходить гідним Себе, а тому, що мало хто знаходить Бога гідним того, щоб поступитися клаптиком землі, часом праці, миттю ласки... Багато покликаних – всі ми покликани: хто ж із нас відгукнеться? Достатньо на любов відповісти любов'ю, щоб увійти в бенкет вічності, в життя. Невже ми не відповімо на Божу любов одним словом: «Люблю Тебе, Господи!...»?

Звершуючи пам'ять святих праотців, Православна Церква тим самим навчає нас, щоб в очікуванні великого і світлоносного дня Різдва Христового ми роздумували про віру та життя святих і, наслідуючи їх, готували себе до достойної зустрічі Того, Хто йде з Небес, – Господа нашого Ісуса Христа. Щоб прикрашали свою душу чеснотами і завчасно були готові у славний день Різдва нашого Спасителя достойно зустріти Його зі світильниками віри та з елеєм добрих справ, із твердою надією на Життя вічне, зі світлим і радісним лицем чистоти й духовності.

СВЯТІЙШИЙ ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ ЗВЕРШИВ НОВОРІЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ У ВОЛОДИМИРСЬКОМУ КАФЕДРАЛЬНОМУ СОБОРІ

31 грудня 2025 року, після вечірнього богослужіння, Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет звершив новорічний подячний молебен у Володимирському кафедральному патріаршому соборі.

Під час звершення новорічного молебню Його Святості співслужило духовенство кафедрального собору.

Патріарх Філарет привітав вірян із прийдешнім Новим 2026 роком та побажав, щоб Господь Бог звільнив український народ від нашествия чужинців-окупантів та благословив Україну перемогою і справедливим миром:

«Дорогі браття і сестри! Поздоровляю вас із прийдешнім Новим роком. Нехай Господь дарує в наступному році мир в Україні, спокій і всяке благополуччя. Щоб усі ми жили у спокої і благоденстві й не переносили ніяких скорбот. Нехай Господь дарує нашій Україні щасливе майбутнє. У Бога все можливе – і скорбота, і радість. Ми грішні, а раз грішні, то заслуговуємо покарання за гріхи. Так ось, ми просимо, щоб Господь помилував нас і не карав нас, а дарував нам мир, і спокій, і щасливе земне життя, а в майбутньому – щоб дарував головне – вічне Царство. Бо земне життя проходить, а вічне – нескінченне. Просимо, щоб Господь і на землі дарував нам благоденство в майбутньому і дарував нам життя вічне», – сказав у своєму привітанні Патріарх.

Богослужіння завершилося традиційним многоліттям, після чого Патріарх Філарет закликав на

парафіян, наших воїнів-захисників і весь український народ Боже благословення.

Благослови вінець року благости Твоєї, Господи, зберігаючи в мирі людей Твоїх!

ПОДЯЧНИЙ НОВОРІЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ ТА ПРИВІТАННЯ ПАТРІАРХА ФІЛАРЕТА З 76-Ю РІЧНИЦЕЮ ЧЕРНЕЧОГО ПОСТРИГУ

1 січня 2026 року виповнюється 76 років з часу чернечого постригу Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета. У 1950 році майбутній Київський Патріарх прийняв чернецтво з ім'ям Філарет, на честь святого праведного Філарета Милостивого.

Із цієї нагоди та з нагоди початку нового 2026 року у Володимирському кафедральному патріаршому соборі відбувся подячний новорічний молебен, який очолив Святійший Патріарх Філарет. Його Святості співслужили архієпископ Переяславський і Білоцерківський Андрій та духовенство Володимирського собору. За молебнем підносилися подяка Господеві за прожиті благодіяння та прохання, щоб у новому році Господь допоміг українському народові перенести всі негаразди та досягти миру і благополуччя.

Після молебню зі словом привітання до Патріарха звернувся архієпископ Андрій:

«Сьогодні у цьому святому храмі ми підносимо подяку Богові за минулий рік і з надією просимо благословення на рік прийдешній. Але для всієї нашої церковної родини цей день позначений ще однією особливою історичною подією. 76 років тому Ви, Ваша Святосте, принесли свої чернечі обітниць. Важко навіть усвідомити цей монументальний термін: понад три чверті століття Ви незмінно перебуваєте у чернечому подвигу, в молитовному стоянні за незалежну Церкву та наш український народ.

Ваш постриг став тим зерном, з якого виросло могутнє дерево Вашого пастирського та патріаршого служіння. Ми бачимо у Вашій особі не просто свідка історії, а людину, яка цю історію творила з вірою в серці та молитвою на вустах. Духовне горіння, яке спалахнуло у Вашій душі під час постригу 76 років тому, породило Вашу мудрість і глибоку молитву, які стали тим духовним фундаментом, на якому ми всі стоїмо.

У цей перший день нового року дозвольте мені від усієї нашої громади побажати Вам, щоб Господь і надалі кріпив Ваші сили. Миру Вам, Ваша Святосте, міцного здоров'я та невичерпної Божої милості! На многії і благії літа!» – сказав владика Андрій та підніс Святійшому Патріархові просфору та букет квітів. Також від громади Володимирського собору

Патріарха привітав протоієрей Іоанн Київський.

Після молебню Патріарх Філарет, зі свого боку, привітав духовенство і парафіян із Новим 2026 роком:

«Ваше високопреосвященство, всесесні отці, дорогі браття і сестри! Вітаю всіх вас з Новим роком!

Ми всі повинні знати, що, народившись, ми нікуди вже не зникнемо. Ми будемо жити вічно. Але як будемо жити вічно: блаженувати чи страждати? Це залежить вже від нас, від нашого життя. Ми вибираємо у земному житті своє майбутнє: страждання чи блаженство. Всі ми хочемо блаженувати, тому що Господь сотворив людину для її вічного блаженного життя, а не для страждання. Якщо хочете блаженувати, робіть добро, не чиніть зла – і тоді Господь дарує вам блаженне життя.

У чому полягає це вічне життя? В любові! В любові полягає блаженство. Бо Господь сотворив таким чином нас, що ми отримуємо блаженство через любов. Тому що Бог є любов. Хочете блаженувати – любіть! Не будете любити – будете страждати. Тому ми молимося, щоб Господь дарував нам любов, любов одне до одного. Батьки повинні любити своїх дітей, уже це є любов, треба любити друзів своїх та наших ближніх. І багато хто може сказати: «Як я можу любити всіх людей?» Зустрілась на твоїй дорозі людина, яка потребує твоєї допомоги, – не проходи мимо, допоможи. Не можеш допомогти – поспівчуйай. І якщо ти поспівчував, то ти вже полюбив свого ближнього.

Нехай Господь дає нам силу виконувати цю заповідь про любов. Вона, з одного боку, тяжка, а з другого – легка. Чому легка? А тому, що ми на кожному шляху можемо виявляти ось цю любов: допомагати, поспівчувати, розрадити. А чому тяжко любити? Бо ми – грішники. Гріх перешкоджає нам любити одне одного. Тому ми молимося, щоб Господь дарував нам силу любити Бога, а якщо будемо любити Бога, то будемо любити і ближнього. Нехай Господь наш Ісус Христос допоможе нам любити, допомагати, співчувати – і тоді будемо щасливими. Вітаю вас з Новим роком! Бажаю, щоб любов вселялась у наших серцях», – сказав у своєму вітанні Патріарх.

Богослужіння завершилося співом многоліття та молитвою за Україну «Боже великий, єдиний».

ПАТРІАРШЕ БОГОСЛУЖІННЯ В НЕДІЛЮ ПЕРЕД РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, СВЯТИХ ОТЦІВ

4 січня 2026 року, у неділю 30-ту після П'ятидесятниці, перед Різдом Христовим, святих отців, Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет звершив Божественну літургію у Володимирському кафедральному соборі міста Києва.

Напередодні ввечері у соборі було відслужено всенічне бдіння, яке очолив архієпископ Переяславський Андрій.

За літургією до парафіян зі словом проповіді про святих отців звернувся протоієрей Олександр Шмуригін.

Богослужіння завершилося молебнем до Пресвятої Богородиці перед Її чудотворним образом «Несподівана радість», під час якого протоієрей Борис Табачек виголосив молитву про визволення України від нашествия чужинців, щоб Господь почув наші благання і подав Україні перемогу та мир.

Цього дня ми слухали з уст апостола Матфея імена святих праотців і отців, від Авраама до Різдва Христового. Буває так, що, відкривши Новий Завіт, людина зустрічає цей довгий перелік імен і не може зрозуміти, навіщо їй треба знати, хто від кого народився, та на цьому її знайомство з Євангелієм закінчується. Нам потрібно докласти зусиль, щоб зрозуміти цей текст. Він кличе нас до розуміння і до пошуків.

Родовід Ісуса Христа міститься на самому початку Нового Завіту. Це – ніби місток між Старим Завітом і Новим. Апостол Матфей писав Євангеліє для євреїв. Починаючи розповідь, він одразу визначає контекст. Він доводить, що Ісус Христос – це сповнення обітниць, які Бог давав ще Аврааму при ухваленні Завіту. Показує, що Ісус – це вінець усієї священної історії, тобто історії взаємин Бога і людства.

БОГОСЛУЖІННЯ У ДЕНЬ СВЯТА РІЗДВА ХРИСТОВОГО

7 січня (25 грудня за старим стилем) Православна Церква відзначає одне з найбільших дванадцятих свят у році та згадує одну з головних подій у справі людського спасіння – Різдво Господа Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа.

Напередодні ввечері, 6 січня, у Володимирському кафедральному соборі було звершено святкове всенічне бдіння, яке очолив архієпископ Переяславський і Білоцерківський Андрій у співслужінні духовенства храму.

За богослужінням співали патріарший та кліросний хори Володимирського собору.

Згідно з уставом, цього дня всенічне бдіння є особливим, оскільки складається з великого повечір'я та ранньої. За богослужінням було звершено літію, під час якої освятили хліб, пшеницю, вино та елей. Після літії клірик собору протоієрей Олександр Шмуригін виголосив Різдвяне послання Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета до духовенства і пастви.

Після поліелею на ранній, під час читання канону свята Різдва Христового, архієпископ Андрій помазував парафіян освяченим єлеем.

По завершенні всенічного бдіння у храмі лунали колядки у виконанні духовенства, церковнослужителів та хору кафедрального собору.

За традицією у період різдвяних свят, що триває дванадцять днів і має назву Святки, віряни прославляють новонародженого Младенця Христа та сповіщають усім про пришествя у

світ Сина Божого особливими піснями – колядками.

7 січня 2026 року, в день свята, Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, у співслужінні духовенства храму, звершив Божественну літургію у Володимирському кафедральному соборі м. Києва.

Різдвяне послання Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета до архіпастирів, пастирів, чернецтва і всіх вірних Української Православної Церкви Київського Патріархату

виголосив клірик собору протоієрей Олександр Шмуригін.

Святкове богослужіння завершилося славленням: співом тропаря і кондака Різдва Христового перед іконою свята.

Після Божественної літургії патріарший хор виконав різдвяні колядки, а впродовж дня у храмі лунали колядки і різдвяні піснеспіви.

Таємниця Різдва Христового, або таємниця втілення Сина Божого, полягає в тому, що Бог став істинною людиною. Святкувати Різдво Христове – це означає свідчити не тільки про сходження людини до висот Божественності, проповідувати не

тільки про обоження людської природи, але головно сповіщати про зішестя Божества до рівня людини.

У цьому полягає сенс і зміст свята Різдва Христового. «І Слово стало плоттю, і вселилося між нами», – на-

вчає апостол Іоан Богослов (Ін. 1: 14). Господь «принизив Себе Самого, прийнявши образ раба, зробившись подібним до людей, і з вигляду став як чоловік», – благовістив апостол Павло (Флп. 2: 7). Віра в те, що Христос –

повна, довершена людина, що при всій своїй єдності з Богом Він прийняв не тільки людське тіло, але й людську душу, людську свідомість, людську волю, людські почуття, що Він у повному й справжньому розумінні став одним із нас, – це віра апостольська, віра отцівська, віра православна. Цю віру сповідуємо ми, православні християни, як і віру в те, що Ісус Христос є Бог.

Нехай світло Різдва Христового освітлює наше життя, вказує дорогу до спасіння, а Богонемовля Ісус словляє всіх, хто звертається до Нього в молитві. Принесімо і ми від наших сердець до вифлеємської коліски, як древні волхви, дари віри, милосердя, смирення, терпіння та любов.

БОГОСЛУЖІННЯ В НЕДІЛЮ ПІСЛЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО У ВОЛОДИМИРСЬКОМУ СОБОРІ

11 січня 2026 року, у неділю 31-шу після П'ятидесятниці, після Різдва та в день пам'яті Йосифа Обручника, Давида, царя, та Якова, брата Господнього, у Володимирському кафедральному соборі було звершено Божественну літургію.

Напередодні ввечері у соборі було відслужено всенічне бдіння, яке очолив архієпископ Переяславський Андрій. Божественну літургію очолив настоятель храму протоієрей Борис Табачек у співслужінні духовенства.

Після запричасного стиха зі словом проповіді до вірян звернувся клірик храму протоієрей Іоан Київський.

Богослужіння завершилося чином славлення, під час якого священнослужителі заспівали тропар і кондак свята, а також прославили Різдво Господа нашого Ісуса Христа у співі колядок.

У першу неділю після Різдва Господнього ми згадуємо людей, близьких

по плоті Спасителю, Його сім'ю: Йосифа Обручника, Давида, царя, – із роду якого вийшли прародителі Спасителя по лінії Божої Матері; та Якова, Його двоюрідного брата, який був першим єпископом Єрусалима.

Коли звістка про ридання вифлеємських матерів дійшла до сім'ї Богонем-

овляти, ангел Господній у сні сказав Йосифові Обручнику тікати в Єгипет. Це були тяжкі дні випробувань – не для Младенця, а для його Матері та Йосифа, для його сім'ї. Дні великих чудес та великої радості: народження Месії, стів ангелів, поклін пастухів та волхвів, примирення неба із землею –

змінюються на дні тривоги, смертельної небезпеки, і ангел каже, що треба втікати до Єгипту.

Ця євангельська розповідь найперше вказує нам на велике Боже смирення. Адже Господь, Цар Небесний, терпить втечу і вигнання від злочинного гніву царя земного. Терпить не тому, що Він нібито безсиле Немовля, а тому, що прийшов Він у цей світ, добровільно підкорившись його недосконалості. Він не живив Своєї влади для досягнення особистої зручності, а добровільно підкорювався тим умовам, які склалися серед людей на час Його пришествя. Бо Спаситель прийшов не для того, щоб покарати одного злого Ірода за пролиту кров, жорстокість та вбивства чи щоб узурпатора прогнати з трону, – а народився у світ, щоби покарати самого начальника зла – диявола – і позбавити його привласненої влади над родом людським.

БОГОСЛУЖІННЯ У НАВЕЧІР'Я БОГОЯВЛЕННЯ

18 січня 2026 року, у неділю 32-гу після П'ятидесятниці, Православна Церква святкує Навечір'я Богоявлення (Хрещенський святвечір). Цього дня у Володимирському кафедральному соборі було звершено уставні святкові богослужіння.

Напередодні ввечері у соборі було відслужено всенічне бдіння, яке очолив архієпископ Переяславський Андрій. Божественну літургію очолив настоятель храму протоієрей Борис Табачек у співслужінні духовенства.

Згідно з церковним уставом, богослужіння цього дня розпочинається з Божественної літургії святителя Іоана Золотоустого. Після чого було звершено Велику вечірню, під час якої читалися 13 паремій, уривки зі Священного Писання, які розкривають зміст та значення події Хрещення Господнього.

Наприкінці богослужіння протоієрей Борис Табачек звершив чин

великого освячення води та окропив присутніх парафіян святою водою.

Завершилося богослужіння чином славлення перед іконою Хрещення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.

У святвечір, після Літургії, в усіх храмах здійснюється Велике освячення води. Водосвяття називається Великим через особливу урочистість обряду, наскрізь пройнятого спогадом євангельських подій, що стали не тільки прообразом таємничого омивання гріхів, але й дійсним освяченням самого ества води через занурення в неї Бога у плоті. Вода ця називається Великою агіасмою (з давньогрецької – святиня); і освячується вона за цим особливим чином двічі на рік – у святвечір та безпосередньо в день свята Богоявлення. Освячення в обидва дні здійснюється однаково чином, тому вода, освячена у ці дні, нічим не відрізняється.

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ В ДЕНЬ СВЯТА БОГОЯВЛЕННЯ ТА ЧИН ВЕЛИКОГО ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ

19 січня 2026 року, у день свята Богоявлення, Хрещення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, у Володимирському патріаршому соборі було звершено Божественну літургію святителя Василя Великого та чин великого освячення води.

Напередодні свята, 18 січня ввечері, у кафедральному соборі було від-

служено всенічне бдіння, яке очолив архієпископ Переяславський Андрій. Божественну літургію очолив настоятель храму протоієрей Борис Табачек у співслужінні духовенства.

За богослужінням підносилися посилені молитви за Україну, наших воїнів-захисників та весь побожний український народ. Церква підносила

свої молитви, щоб Господь Бог звільнив Україну від нашестя чужинців, оберігав та зміцнював дух наших захисників, а також подав українському народові справедливий мир і перемогу.

На Божественній літургії зі словом проповіді до вірян звернувся клірик собору протоієрей Іоан Київський.

Після заамвонної молитви, під спів тропаря «Глас Господній над водами лунає, промовляючи: прийдіть і прийміть усі Духа премудрості...», духовенство звершило чин великого освячення води.

Свято Хрещення Господнього називається Богоявленням, тому що в момент Хрещення Господа нашого Ісуса Христа вперше в історії людства всі три Особи Пресвятої Трійці явилися людям. Господь Ісус Христос Своєю плоттю занурився у воду, Дух Святий у вигляді голуба зійшов на Сина Божого, а голос Бога-Отця промовляв: «Це є Син Мій Улюблений, в Ньому Моє благовоління» (Мф. 3: 17). У церковному уставі свято Хрещення Господнього називається також днем Просвічення, днем світла, бо це не тільки свято води та Духа, але це і свято благодаті, божественного світла, яке освітлює внутрішні очі людини, просвічує її серце і преображає все її єство. Це – те благодатне світло, яке дає нам Господь у таїнстві Святого Причастя, в інших таїнствах Церкви, а також і в освяченні води.

ПОДЯЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ З НАГОДИ 97-ЛІТТЯ СВЯТІЙШОГО ПАТРІАРХА ФІЛАРЕТА

23 січня 2026 року Святійшому Патріарху Київському і всієї Руси-України Філарету виповнилося 97 років від дня народження.

Цього дня у Свято-Володимирському кафедральному патріаршому соборі було звершено Божественну літургію і подячний молебен, який очолив архієпископ Переяславський і Білоцерківський Андрій у співслужінні духовенства.

Під час богослужіння підносилися подячні молитви Господеві Богу за дар життя і служіння Святійшого Патріарха Філарета та за всі Господні благодіяння. У молитвах Церква просила, щоб Господь і надалі зміцнював Святійшого Патріарха, дарував йому мир душі, тілесні сили та Свою благодать. Також підносилися посилені молитви за Україну, наших воїнів-захисників та весь побожний український народ, який бореться за свою свободу і терпить великі страждання від російської військової агресії.

Після молебню архієпископ Андрій звернувся до присутніх у храмі з архіпастирським словом.

Богослужіння завершилося соборним багатоліттям Патріарху, Українській Церкві та побожному українському народові.

Уся повнота Української Православної Церкви Київського Патріархату сердечно вітає свого Предстоятеля – Святійшого Патріарха Філарета – з 97-літтям та бажає Його Святості міцного здоров'я і Божої допомоги в подальшому патріаршому служінні на благо Церкви та України!

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ РУСЛАН СТЕФАНЧУК ПРИВІТАВ ПАТРІАРХА ФІЛАРЕТА З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук привітав Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета з 97-літтям від дня народження. З нагоди свята високопосадовець надіслав Патріарху Філарету вітальний адрес.

Патріарху ФІЛАРЕТУ

Ваша Святосте!

Щиро вітаю Вас із Днем народження.

Ваш щоденний внесок у розбудову України, професіоналізм, рішучість і відповідальність викликають щиро повагу. Ви вмієте об'єднувати людей навколо спільної мети, приймати складні рішення і наполегливо працювати заради добробуту країни та її європейського майбутнього.

Бажаю Вам витримки, невичерпної енергії, родинного затишку і сил для нових звершень. Хай поруч завжди будуть ті, хто надихають, підтримують і зміцнюють віру в нашу спільну Перемогу.

З повагою

Руслан СТЕФАНЧУК

м. Київ,
23 січня 2026 року

ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ ПОДЯКУВАВ ЗА ПРИВІТАННЯ З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет щиро дякує всім, хто виявив увагу, любов і духовну підтримку, привітавши Його Святість з 97-ю річницею від дня народження.

Цього дня Святійшого Владика привітали архієреї та духовенство Української Православної Церкви Київського Патріархату й інших Православних Церков, представники державної влади та місцевого самоврядування, урядовці й парламентарі, релігійні, політичні та громадські діячі, військовослужбовці, родини наших захисників, представники дипломатичного корпусу, діячі науки і культури, численні парафіяни, а також українці з діаспори з різних куточків світу.

Патріарх Філарет з глибокою вдячністю приймає всі добрі слова і побажання та молитовно закликає на кожного Боже благословення. Його Святість бажає всім міцного здоров'я і духовної сили в цей важкий час, а всьому українському народові – якнайшвидшої перемоги, справедливого миру та благоденства.

ПАРАФІЯ С. ЗАЧЕПИЛІВКИ НА ПОЛТАВЩИНІ ПРИЄДНАЛАСЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

Парафія преподобного Серафима Саровського села Зачепилівка Полтавської області на чолі з настоятелем священником Дмитром Пединою приєдналась до Української Православної Церкви Київського Патріархату. Про це повідомили архієпископ Сумський і Охтирський Никодим та отець Дмитро Педина на своїх сторінках у Фейсбуці.

Тимчасово керуючий Полтавською єпархією архієпископ Сумський і Охтирський Никодим, відповідно до поданого прохання, прийняв парафію с. Зачепилівки Полтавської області, яка раніше

перебувала у Православній Церкві України, до складу Полтавської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату. Також до кліру Полтавської єпархії Київського Патріархату був прийнятий настоятель парафії священник Дмитро Педина.

Архієпископ Никодим привітав настоятеля і парафіян с. Зачепилівки з цією подією, назвавши їхнє рішення «актом мужності, духовної відповідальності та вірності Церкві».

Архіпастир повідомив, що після приєднання до Київського Патріархату проти церковної громади і

настоятеля був розгорнутий тиск, інформаційні нападки, погрози та спроби церковного рейдерства з боку ПЦУ. Владика висловив настоятелю і парафіянам свою підтримку та закликав на них Боже благословення, запевнивши у молитвах.

«Ваша позиція – це позиція вільних християн, які не продають свою віру, не підкоряються тиску і не зраджують духовного батька – Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета. Ви були, є і залишаєтесь справжніми священнослужителями і вірними Української Церкви, а всі звершувані

Вами таїнства є благодатними, дійсними і спасительними для народу Божого. Закликаю духовенство і вірних Полтавщини стати на захист церковної свободи, не допустити рейдерства, беззаконня і наруги над святинею та єднати ся навколо єдиної, справді незалежної Української Православної Церкви Київського Патріархату з патріаршим управлінням у Золотоверхому Києві. Нехай Господь укріпить Вас у цьому сповідницькому стоянні, дарує мир, єдність, витримку і Свою всесильну допомогу», – відзначив архієпископ Никодим.

У ВОЛОДИМИРСЬКОМУ СОБОРІ ПОМОЛИЛИСЯ ЗА ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ ТА ПІДТРИМАЛИ ЇХНІ РОДИНИ

У період новорічно-різдвяних свят по-особливому відчувається тиша, в якій звучать наші молитви. Вона наповнена і світлом надії, і болем втрат, і очікуванням тих, кого так бракує за святковим столом.

Різдво Христове приходить не лише з колядою й теплом свічок, воно приходить у серця, що навчилися любити й вірити навіть крізь біль. Це – час, коли ми особливо єднаємося в молитві, пам'яті та підтримці одне одного.

27 грудня 2025 року, з благословення Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, у Володимирському кафедральному соборі столиці відбувся молебень за наших захисників, за знайдення безвісти зниклих та визволення полонених українських воїнів. Також підносилися молитви за упокій душ загиблих за Україну Героїв. Богослужіння звершив священник

Володимирського собору протоієрей Олександр Шмуригін.

Після важкої ночі у столиці, під час ранкових ворожих обстрілів, матері, дружини, родини наших воїнів – полонених, безвісти зниклих, загиблих, а також тих, хто сьогодні захищає Україну, – зібрались у собо-

рі, щоб помолитися за своїх найдорожчих людей – Героїв України, щоб побути поруч, підтримати одне одного, поділитися теплом сердець і розділити свій біль.

Кожна мати, дружина, дитина несе в серці біль переживань і страждання від невідомості, але водночас –

незламну віру та любов, які дають сили жити й боротися далі.

Після молитви відбулася спільна трапеза та душевне спілкування, де кожний висловив усе те, що є на серці. Родини воїнів привітала за організованим обідом команда Благодійного фонду «M.I.S.T. Foundation» та вручила всім присутнім святкові подарунки.

Відзначимо, що Святійший Патріарх Філарет, починаючи з 2014 року, приділяє особливу увагу у справі підтримки родин наших захисників та особисто проводить регулярні богослужіння і зустрічі з родинами українських Героїв.

Нехай Всемиловичий і Всемогутній Господь Бог зміцнить наших воїнів, їхні родини, огорне Своєю любов'ю та благословить увесь наш багатостраждальний український народ миром і благоденством.

Будьмо поруч!

КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ ЗМІЦНЮЄ СВОЮ МІСІЮ В АВСТРАЛІЇ

Нещодавній архіпастирський візит до Австралії секретаря Вікаріату УПЦ КП в США та Канаді єпископа Філадельфійського Луки, здійснений з благословення Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета в листопаді 2025 року, став важливою подією в житті Української Православної Церкви Київського Патріархату на австралійському континенті. Єпископ Лука звершував богослужіння у місцевих парафіях, зустрічався з духовенством та вірними і був прийнятий з надзвичайною теплотою, що підкреслює зростаючу впевненість та стабільність місії Патріархату в регіоні.

Під час свого візиту єпископ Лука рукоположив у сан пресвітера диякона Фівоса Георгію. Також було звершено хіротесію на іподиякона вівтарного служителя церкви Святої Параскеви та постриг парафіяльного псаломщика в чин читця, тим самим формально зміцнивши місцеве літургійне життя громади. Ці священнодії свідчать про відданість Київського Патріархату розвитку місцевого духовенства та формуванню стійких парафіяльних структур у діаспорі.

Ці значущі події відбулися після попереднього прибуття до Мельбурна протоієрея Михаїла Ніархоса-Тзиміса, який з благословення

Святійшого Патріарха Філарета нині служить настоятелем церкви Святої Параскеви. Його служіння зміцнило православне життя в регіоні, яке відзначається пастирською енергією, зростанням кількості вірних та духом православної співпраці, міцно укоріненої в канонічному порядку.

Особливо важливим стало прийняття до Київського Патріархату Грецького православного братства святого Паїсія разом із його настоятелем протоієреєм Елефтерієм Тацісом. Отець Елефтерієй служить Православній Церкві в Австралії понад шість десятиліть та має велику любов і авторитет серед православ-

них християн регіону. Його рішення продовжувати священницьке служіння під омофором Святійшого Патріарха Філарета широко розглядається як потужне підтвердження духовної зрілості Київського Патріархату, його церковного авторитету та все більшого міжнародного впливу.

Разом ці події чітко демонструють, що Українська Православна Церква Київського Патріархату не лише присутня в Австралії, а й активно розширює свою діяльність – збільшуючи кількість священнослужителів, парафій та вірян, а також закладаючи впевнену, перспективну православну присутність у діаспорі.

ЄПИСКОП ХРИЗОСТОМ ВІДВІДАВ СВЯТКОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РІЗДВЯНИЙ ЗАХІД У ЦЕНТРІ АФІН

11 січня 2026 року єпископ Маріупольський і Феодосійський Хризостом відвідав бібліотеку та культурний центр Університету Вебстера в центрі Афін, що біля стародавнього Акрополя, де за участю української громади Греції взяв участь у святкуванні Різдва Христового.

У межах заходу було поставлено виставу під назвою «Ніч перед Різдвом», натхнену першою збіркою творів Миколи Гоголя. Виставу презентувала талановита творча коман-

да «Look Deereg» на чолі з режисеркою Любов'ю Кривохижею.

Присутні українці та греки також насолодились співом традиційних українських різдвяних колядок та пісень у виконанні учасників хору Української асоціації Греції «Країна лелеки» під керівництвом головної диригентки хору Наталії Якубус.

Єпископ Маріупольський і Феодосійський Хризостом після завершення вистави привітав організаторів і учасників святкового вечора та висло-

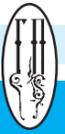
вив їм подяку за збереження різдвяних традицій та звичаїв, які поширюють і розвивають українську культуру.

Від імені всієї творчої Української групи «Дивись глибше» пан Петрос Проконіс Папагіаннеліс подарував єпископові Хризостому ікону святого архангела Михаїла на знак вдячності і поваги за жертвоне служіння й підтримку української православної громади в Греції.

Після вистави для всіх присутніх була організована святкова різдвяна

трапеза, під час якої єпископ Хризостом мав спілкування з багатьма українцями, які живуть чи тимчасово перебувають у Греції, запевнивши їх у своїх молитвах і підтримці, а також закликав на них Боже благословення у новому 2026 році.

«Нехай у новому році благості Божої наш Милосердний і Всемогутній Господь благословить український народ справедливим миром, перемогою і благоденством», – побажав архіпастир.

ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ ПРО ЦІННОСТІ ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ

Слова Святейшого Патріарха Філарета – це духовний дороговказ, що скеровує людину до внутрішньої чесноти й мужності. Вони нагадують, що справжня боротьба починається в серці – там, де совість стає мірилом наших вчинків, а добро потребує не слів, а рішучості. Це – слово про відповідальність перед Богом і перед собою, про чисту совість як голос Божий у людині, який не дає збитися з дороги навіть у найскладніші часи.

Про боротьбу з гріхом

«Без боротьби людина не утвердиться в добрі. Та для того, щоб боротися з гріхом, треба, по-перше, знати свій гріх, а по-друге – керуватися совістю. Так говорять святі отці. Тобто не слід робити того, чого совість не дозволяє. А якщо совість нагадує щось про добре, то виконуй те, що вона говорить. Таким чином, йдучи правильною дорогою спасіння, будеш перемагати і свої власні схильності до гріха, спокуси від світу, бо світ лежить у злі, і спокуси, які приходять від диявола. Чиста совість ніколи не помилиться, тому що це – голос Божий в кожній людині. Тому, якби люди керувалися своєю совістю, – вони б не грішили».

Про життя для неба

«Жити для неба – означає щодня робити вибір на користь світла, навіть тоді, коли шлях здається непростим. Це – життя, у якому добро не є випадковістю, а свідомим рішенням; де любов до ближнього стає мірою наших вчинків, а зло не знаходить місця в серці. Коли ми вчимося не шкодити, а підтримувати, не засуджувати, а прощати, – наші кроки вирівнюються й ведуть прямою дорогою до Бога. Бо саме так, живучи на землі з думкою про небо, людина наближається до мети свого життя – Царства Божого і вічного блаженства».

Про любов до ближнього

«Любов, що виявляється через допомогу і співчуття, – це тиха сила, яка змінює серця й наближає людину до Бога. Вона народжується не лише тоді, коли ми можемо простягнути руку підтримки, а й тоді, коли здатні щиро співпереживати чужому болю. Навіть найменший жест милосердя, сказаний або зроблений з любов'ю, має велику цінність у Божих очах. Бо Господь бачить серце і за цю любов обіцяє найвищу нагороду – Царство Небесне».

Про віру

«Тверда віра – це корінь, який тримає людину навіть тоді, коли вітер життєвих обставин ламає надії й руйнує очікування. Вона народжується не з отриманих відповідей, а з глибокої довіри до Господа Ісуса Христа, Який знає більше, ніж ми просимо. Коли молитва не приносить бажаного, така віра не згасає й не торгується з Богом. Вона мовчки залишається в серці, бо спирається не на результат, а на любов і правду. Бо справжня віра – це не вимога чуда, а вірність Богові навіть тоді, коли відповідь ще не прийшла. Бог ніколи нас не залишає і завжди дає нам те, що потрібно для спасіння, бо Він любить нас!»

ВИЙШОВ ДРУКОМ ПРАВОСЛАВНИЙ ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР НА 2026 РІК

Із благословення Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета Видавничий відділ УПЦ Київського Патріархату видав у серпні 2025 року офіційний богослужбовий календар українською мовою на 2026 рік, що містить фото та довідкову інформацію. Також вийшли друком перекидні церковні календарі на 2026 рік, які є зручними для використання в повсякденному житті віруючими.

Календар складений за юліанським (старим) стилем.

Православний церковний календар складено, за можливістю, так, щоб ним було зручно користуватися як клірикам, так і всім вірним Православної Церкви. Тут вміщені гласи, рядові апостольські і євангельські читання та деякі богослужбові вказівки. На сторінках календаря поданий перелік чоловічих і жіночих імен святих Православної Церкви, а також вказані основні ювілейні дати церковних подій і свят, що відзначатимуться у 2026 році.

Придбати це видання та іншу богослужбову літературу можна на сайті видавничого відділу, у книжковій крамниці Київської патріархії за адресою: м. Київ, вул. Чикаленка (Пушкінська), 36, тел.: +38 (096) 086-39-09, а також у Володимирському кафедральному соборі за адресою: м. Київ, б-р Тараса Шевченка, 20 та на парафіях Київського Патріархату.

Про совість

«Совість – це тихий голос Божий у серці кожної людини, який не примушує, а веде. Совість нагадує і підказує, де правда і де любов. Вона говорить у тиші, коли зникають виправдання, і стає внутрішнім світлом, що не дозволяє заблукати навіть у темряві. Бо там, де людина слухає совість, там народжується відповідальність, там вибір стає шляхом, а шлях – наближенням до Бога».

«Совість – це світильник душі, який Бог запалює в серці кожної людини, щоб вона бачила правду і не спотикалась у темряві. Та коли цей світильник затьмарюється, коли ми перестаємо слухати його тихий голос, межа між добром і злом розмивається, а гріх починає здаватися виправданим. Бо гріх народжується не з гучного зла, а з мовчання совісті. І, лише повернувши їй світло, людина знову знаходить шлях до істини і Бога».

(Продовження у наступному номері.)

ПЕРЕДПЛАТА

ОГОЛОШЕНО ПЕРЕДЗАМОВЛЕННЯ НА ОФІЦІЙНІ ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

журнал «ПРАВОСЛАВНИЙ ВІСНИК КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ»

газету «ГОЛОС ПРАВОСЛАВ'Я»

Здійснити передплату на півроку або рік можна, написавши лист на електронну пошту: presentr@gmail.com або за номером +380960863909 (Viber, Telegram).

Відправка газети здійснюється Укрпоштою або Новою поштою за тарифами перевізника.

Також можна ознайомитися з електронним варіантом газети «ГОЛОС ПРАВОСЛАВ'Я», відвідавши офіційну сторінку УПЦ КП: <https://www.cerkva.info/>, де з правої сторони ви знайдете відповідний розділ

ГОЛОС ПРАВОСЛАВ'Я –

всеукраїнська газета.

Засновник – Українська Православна Церква
Київського Патріархату.

Головний редактор – диякон Василь ДІДУХ

Відповідальний редактор – Антон ПАВЛЕНКО

Літературний редактор – Анна ГУДИМА

Фото – пресцентр Київської Патріархії

Реєстраційне свідоцтво КВ № 3570,
видане Міністерством інформації України 26. XI. 1998 р.
Адреса редакції: 01024, м. Київ, вул. Євгена Чикаленка, 36.

Телефон: (044) 270-68-93.

Офіційна сторінка в Internet: <http://www.cerkva.info>

E-mail: holospravoslavnya@ukr.net

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Точка зору авторів може не відповідати позиції редакції.
При передрукуванні матеріалів посилання на газету обов'язкове.
За факти і цитати, наведені у статтях, відповідають автори.

Газета віддрукована у видавництві
ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ».

Тираж – 1 000 примірників.

Замовлення № 3302301

Здано до друку 26. 01. 2026 р.

9 786177 228751